

Att vara följare

ELM Syds Sommarmöte 2015-07-18

Predikotext: St. Johannes 10: 1 – 21

Följer du någon? Jag funderar över det här fenomenet att vara följare till någon, och att ha följare. Det är ju i huvudsak ett digitalt fenomen. Man följer varandra på Instagram och på Twitter, man följer någons blogg eller en podcast. I ett avseende är inte följarskapet något nytt. Människor har alltid sett upp till andra människor, lyssnat på dem och tagit efter dem. Och samtidigt har digitaliseringen gett beteendet möjligheten att explodera. Jag säger inte att det är dåligt, men jag funderar över vad det gör med en följare att kontinuerligt få en människas syn på världen, politiken, ekonomin och etiken levererad i snygga, filtrerade och redigerade förpackningar, som ofta är sponsrade, särskilt om du följer en etablerad person? Den som har följare är ledare. Vart leder egentligen dessa ledare sina följare, och är de på djupet värda vårt förtroende?

I Johannes 10 talar Jesus om förhållandet mellan ledare och följare, fast på ett helt annat sätt. Han talar om sig själv som en herde, och om människor som får som följer en herde. Jesus menar att han är den ende som vi har skäl att följa alldeles oreserverat. Varför och hur då? Vi läser:

1 Jag säger er sanningen: Den som inte går in i fårfållan genom porten utan tar sig in från annat håll, han är en tjuv och en rövare. 2 Men den som går in genom porten är fårens herde. 3 För honom öppnar portvakten, och fåren lyssnar till hans röst. Han kallar på sina får och nämner dem vid namn och för ut dem. 4 När han har fört ut alla sina får går han före dem, och fåren följer honom eftersom de känner hans röst. 5 Men en främling följer de inte utan flyr från honom, för de känner inte främlingars röst." 6 Denna liknelse berättade Jesus för dem, men de förstod inte vad han ville säga dem.

7 Då sade Jesus än en gång: "Jag säger er sanningen: Jag är porten till fåren. 8 Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem. 9 Jag är porten. Den som går in genom mig ska bli frälst, och han ska gå in och gå ut och finna bete. 10 Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de ska ha liv, och liv i överflöd.

11 Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. 12 Den som är lejd och inte är herden som äger fåren, han överger fåren och flyr när han ser vargen komma, och vargen river dem och skingrar hjorden. 13 Den som är lejd bryr sig inte om fåren.

14 Jag är den gode herden. Jag känner mina får, och mina får känner mig, 15 liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern. Och jag ger mitt liv för fåren. 16 Jag har också andra får som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så ska det bli en hjord och en herde. 17 Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka. 18 Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta tillbaka det. Det budet har jag fått av min Far."

19 Efter de orden blev det på nytt splittring bland judarna. 20 Många av dem sade: "Han är besatt och galen. Varför lyssnar ni på honom?" 21 Andra sade: "Så talar inte en som är besatt. En ond ande kan väl inte öppna ögonen på blinda?"

A) Jesus är den ende som kan leda oss till Gud

Jag känner ingen kunglighet eller riktigt insyltad celebritet. Därför är mina utsikter att bli inbjuden till nästa möte med t.ex. Svenska Akademien tämligen mörka. Men om jag hade en mycket god vän som var ständig sekreterare i Akademien ... Jesus har en alldeles unik ställning i universum, och i vår text betonar han detta ännu en gång. Att följa Jesus är olikt allt annat följarskap. Andra ledare och kändisar visar olika bilder av det goda livet, men Jesus *är* det goda livet. Inte "det goda" som i "njutning och framgång", utan i den bemärkelsen att han är den ende som kan leda oss till livets mål och kärna. Den bistra sanningen är ju att varje människa är syndare och därför inte kan göra anspråk på att vara i Guds gemenskap, men för en och endast en Ledare öppnar Gud dörren och **där inifrån kallar han på fåren**.

Sammanhanget för texten är att Jesus, som vanligt, är i konflikt med de religiösa ledarna i Israel på grund av en man som Jesus har helat från sin blindhet. Då håller Jesus det här talet och pratar om sanna och falska herdar för sitt folk, och för en jude gick det inte att ta miste på vart udden pekade. När Jesus talar om goda och dåliga, sanna och hyrda herdar, och säger att det är han som är den rätte herden, så dömer han ut den dåvarande religiösa ledarskapet och menar att han är den Herde som profeterna har talat om. Därför blev folk så oerhört provocerade. Och det blir vi fortfarande. Det hör till något av det mest ohyfsade som du kan säga till en modern svensk, att det bara finns en väg till Gud och att alla andra vägar bär för evigt bort från honom. Och ändå står Jesus där i dagens text och säger, utan att be om ursäkt för sig, att det bara finns en port in i Guds fårfålla – och att den porten är Jesus: *Jag säger er sanningen: Jag är porten till fåren*.

B) Jesus är den gode herden

Men, hur ska vi egentligen våga lita på att just Jesus leder oss rätt? Jesus gör så oerhört stora anspråk. En twittrare eller en bloggare kan man trots allt välja att hålla distans till, men Jesus gör anspråk på dig i livet likväl som i döden. Jag kan slås av överklighetskänslor ibland och undra: Kan man verkligen tro så här? Men vet du, det finns goda skäl till att tro att Jesus stod upp från de döda, och om han uppstod så har Gud bekräftat att alla anspråk han har gjort är sanna, och då gör vi rätt i att lita på och följa Jesus. En del gör sig lustiga och talar om Gud som ett gigantiskt NSA som registrerar din minsta rörelse, och det låter fruktansvärt, men det är inte vem Gud är. Bilden bortser från Bibelns vittnesbörd om att Gud är alltigenom god, och **att det är därför som vi kan våga lita på honom**. Jag menar, det normala är ju att vi litar på

vår läkares kompetens och mål för oss när vi kommer till en operation. Därför låter vi läkaren göra saker med vår kropp som ingen, ingen, ingen annan skulle få göra. Om vi kunde ha liknande, och ännu starkare, tillit till Guds välvilja så vore grunden för vår inför att lämna allt och följa Jesus borta. Hur får vi sådan tillit?

När jag läser den här texten smälter mitt hjärta och det blir uppenbart för mig **varför** Jesus är värd mitt förtroende. *Jag är den gode herden*, säger Jesus. *Den gode herden ger sitt liv för fåren*. Hur många Twitter-stjärnor eller poddare skulle offra sin semester för sina följares hälsa? – **men Jesus har offrat sitt liv för sina fienders frälsning**. Herren Gud, Jesus Kristus, har gett sig liv för att rädda från dom dem som har startat hatkampanjer och de värsta dreven, mot honom. Han har dött i vårt ställe för att döda döden och nu lever vi i väntan på att hans seger ska blomma ut och förnya jorden, fri från våld och orättvisa. Det onda får inte sista ordet. Han var inte rädd. Han flydde inte. Mellan människan och det onda står den korsfäste men segrande Guden. Förstår du då hur god han är? Det är **vi själva** som har försatt oss i vår utsatta situation. Det är **vi** som har vänt Gud ryggen och därför blivit fångar hos den onde. Men Gud väljer att byta sitt liv mot vårt. Han älskar den här världen så obegripligt mycket att det inte finns något offer som är stort nog för att rädda människan tillbaka till sig! Den här frälsningen gäller varje människa oavsett ras, religion, kön, kultur ... Men för varje människa gäller att det bara är genom att vända om från sitt gamla liv och sina gamla ledare, till att börja följa Jesus, som hon kan ta emot Guds frälsning.

C) Jesus följare måste öva sig i att känna igen hans röst

Men hur följer man den man inte ser? Man lyssnar. Rösten är ju någonting högst personligt och ju bättre vi känner någon desto lättare kan vi urskilja en röst bland många andra. Du ser inte Jesus, men du kan lära dig att känna igen honom på rösten: ... *fåren följer honom eftersom de känner hans röst. Men en främling följer de inte utan flyr från honom, för de känner inte främlingars röst*. Hur känner vi igen den rösten? Jo, genom att den talar om Jesus som den gode ledaren som har dött för ... sina fiender, de som driver hatdreven. Det är det som är hela Bibelns fokus. Vi hör Guds röst i Bibelordet och det talar alltid om Jesus som vår Herre och frälsare. Många hånar en sådan inställning och kallar det förlegat, farligt, fanatiskt, obildat, men då är det viktigt att poängtera att det inte handlar om en blind tro. Tilliten till Guds ord ger utrymme för allvarliga studier för att söka förstå vad Guds Ord betyder, och framför allt handlar det om att läsa Bibeln med Jesus i centrum. Han är ingen krigshjälte med vapen i hand, utan en lidande Herre som hänger på ett kors. Det är hela argumentet för varför Jesus följer aldrig någonsin kan använda våld eller vapen mot en oliktankande, utan endast lidande kärlek. Den

kärleken bekräftar inte varje val som människor gör, men ber för deras frälsning. Så har Jesus gjort. Så ska vi göra.

D. Avslutning

När Jesus hade avslutat sitt tal var människor splittrade över honom. Så har det alltid varit. Också du och jag måste välja om vi vill lita på Jesus eller följa andra. Om du ännu inte har bestämt dig för vad du tror om Jesus så vill jag uppmana dig att lyssna till honom. Du behöver inte stressa, men ta kallelsen att följa honom på allvar. Bara han kan leda dig genom döden in i Guds rike.

Kanske sitter du här som kallar dig kristen men som inte vill följa Jesus oreserverat. Du kanske har områden i ditt liv där du fortfarande tror att du själv vet bättre. Till dig vill jag säga: släpp taget och lämna dig till Jesus. Han kommer inte att svika dig.

Och till dig som av hjärtat vill leva ditt liv med Jesus – om än du dagligen känner av din brist och ditt tillkortakommande: öva dig i att känna igen Jesu röst. Det handlar om andlig urskiljning och är bland de viktigaste övningar du kan ägna dig åt. Så kan du växa i andlig mognad.